

ת"פ 44472/11/11 - מדינת ישראל נגד אמיר מזרחי, כפידור מחצבים בע"מ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 44472-11-11 מדינת ישראל נ' מזרחי ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט איתן קורנהאוזר
מדינת ישראל

נגד
1. אמיר מזרחי
2. כפידור מחצבים בע"מ

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות הבאות:

מסירת אמרה או תרשומת כוזבת - לפי סעיף 220(2) לפקודת מס הכנסה, התשכ"א-1961 (להלן: "פקודת מס הכנסה") - 3 עבירות לנאשם ועבירה אחת לנאשמת;

קיום פנקסי חשבון כוזבים - לפי סעיף 220(4) לפקודת מס הכנסה - 6 עבירות לנאשם ו-4 עבירות לנאשמת;

מרמה ערמה או תחבולה - לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה;

קיום פנקסי חשבונות כוזבים - לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "חוק מע"מ") - 6 עבירות לנאשם ו-4 עבירות לנאשמת;

מרמה או תחבולה - לפי סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ;

פעל במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס, בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 117(ב)(1)(2)(3) לחוק מע"מ.

2. בהתאם לעובדות בהן הורשעו הנאשמים, במועדים הרלוונטיים עבד הנאשם כעצמאי בתחום קידוח, פיצוץ, עבודות עפר ופיתוח. בשנת 2006 פתח הנאשם את החברה, הנאשמת, ושימש כמנהלה ובעל המניות היחיד בה. במהלך השנים, עבד הנאשם כעצמאי או בשמה של הנאשמת, מול ספקי משנה. בהתאם להצעתו, חלק מספקים אלה מסרו לנאשם חשבוניות שאינן שלהם, כאשר הסכום המופיע בהן אינו הסכום אותו שילמו הנאשמים בפועל. בין היתר, נמסרו לנאשמים חשבוניות של חברות אשר אינן פעילות בתחום עיסוקם של הנאשמים, תוך זיוף שם העוסק המופיע על גבי החשבונית, כל זאת במטרה לרמות את רשויות המס.

הנאשם הורשע בגין חשבוניות "מנופחות" שנכללו בספריו ובדוחות בשנים 2006 ו-2007, בסך כולל של

750,000 ₪, כאשר יתרה עד לסך של 3,093,742 ₪, שנכללו בספריו ובדוחות, הינן חשבוניות "זרות". הנאשמת הורשעה בחשבוניות "מנופחות", שנכללו בספריה ובדוחות בשנת 2006, בסך כולל של 140,00 ₪, כאשר יתרה עד לסך של 445,968 ₪, שנכללו בספריה ובדוחותיה, הינן חשבוניות "זרות". בנוסף, הורשעו הנאשמים בכך שהנאשמת כללה בספריה אך לא בדוחות, חשבוניות כוזבות, זרות ומנופחות, בשנים 2007-2009, בסך כולל של 4,617,462 ₪. כאמור לעיל, הנאשמים הורשעו בעבירות שונות על פקודת מס הכנסה וכן על חוק מע"מ (ראו פרוט בהכרעת הדין).

טיעוני הצדדים

3. המאשימה טענה, כי הנאשם הורשע בעבירות מס משמעותיות, בהיקף של כ-8 מיליון ₪, הכולל את העבירות שביצע בנאשמת. המאשימה הדגישה את התכנון בו בוצעו העבירות, לאורך שנים, את הרקע של בצע כסף ומידת הפגיעה בקופה הציבורית. המאשימה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 30 ל-48 חודשי מאסר בפועל, ולמקם את הנאשם, אשר הסיר את מחדליו, בשליש התחתון של מתחם זה. בנוסף, לגבי הקנס עתרה המאשימה לקביעת מתחם הנע בין חצי מיליון למיליון ₪, וטענה כי יש למקם את הנאשם באמצע מתחם זה. המאשימה הגישה פסיקה לביסוס טיעוניה.

ב"כ הנאשמים טען לגבי הפער בין הסכומים הגבוהים שנכללו בספרי הנאשמת בגין החשבוניות לבין הנזק שנגרם בפועל לקופה הציבורית בגין ניפוח החשבוניות בסך 890,000 ש"ח, ועמד על סך של 501,000 ₪. לטענתו, על אף שבית המשפט הרשיע את הנאשמים בגין ניהול ספרים כוזבים בסך כולל של כ-4.5 מיליון ש"ח, הרי שלא ניתן לייחס בגין כך נזק לקופה הציבורית שכן לא הוגשו דוחות לגבי אותם סכומים, ולפיכך עתירת המאשימה איננה רלוונטית. לפיכך, ובהתבסס על פסיקה שהגיש, עתר לקבוע מתחם ענישה הנע בין 4 ל-18 חודשי מאסר. ביחס לקנס, טען כי הנאשם נקנס בגין חובו לרשויות המס, שילם הפרשי הצמדה וריבית בגינם, ולא יהיה זה ראוי להטיל מס כפול בדמות קנס גבוה.

ב"כ הנאשמים ביקש להתחשב בחלוף הזמן המשמעותי מאז ביצע העבירות, ובהתמשכות ההליך. הנאשם אב לשלושה ילדים, בעל עסק לקידוח, שותף לבניית גדר הביטחון מול מצריים, ומעסיק כ-20 עובדים, אשר פגיעה בו תפגע אף בהם ובמשפחותיהם.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו, טען כי העבירות בוצעו לפני זמן רב כשהיה בתחילת דרכו. בנוסף, טען הנאשם כי שילם את כל הסכום שהיה חייב, ומקפיד מאז למלא את חובותיו לקופת המדינה. אף הנאשם שב על הפגיעה שתגרם לחברה ולעובדיה ככל שיאלץ לרצות מאסר.

מתחם הענישה

4. אי תשלום מס כסדרו, פוגע בקופה הציבורית, משבש את הפעולה התקינה במשק ופוגע באמון הציבור בערך הנשיאה השווה בנטל המיסים. העברת דיווחים כוזבים לרשויות המס פוגעת באפקטיביות מערכת המיסוי, ומובילה לשיבוש מנגנון גביית המיסים וביכולתה לתכנן את היקפי הגביה. כפועל יוצא, עבירות אלה פוגעות בהיקף השירותים הניתנים לציבור הרחב ומביאות למעמסה כספית על הציבור הנושא

בנטל שיוצר גירעון זה. עבירות המס מתאפיינות בזמינות ובביצוע קל, לעומת קושי באיתור ובפיענוח. פגיעתן הרעה של עבירות המס במשק, הינה רבת פנים ורבים, ועל כן נקבע לא אחת בפסיקה כי על בתי המשפט להעדיף את שיקולי הגמול וההרתעה, על פני שיקוליו האישיים של הנאשם.

יחד עם זאת, אין לראות בכל עבירות המס מקשה אחת. יש להבחין בין העבירות השונות, העונש הקבוע בצידן, נסיבות ביצוע ובכלל זה היקף העבירות, רמת התחכום, ומשך הביצוע, וכן נסיבות כגון הסרת מחדלים ועוד.

5. בנסיבות המקרה הנדון, הנאשם הורשע במספר עבירות מס, כולן עבירות מסוג פשע, אשר העונש המירבי שנקבע בצידן נע בין חמש לשבע שנות מאסר. עוד יש לזכור, כי הנאשם הורשע בעבירות הן על פקודת מס הכנסה והן על חוק מע"מ.

ב"כ הנאשם הדגיש שוב ושוב בטיעוניו, כי יש לבחון מקרה זה בהתאם לסכום החשבוניות ה"מנופח", בסך כולל של 890,000 ₪, ולא לתת משקל לשאר הסכומים ה"משקפים הוצאות אמת". ראשית, אציין כי ב"כ הנאשם מיקד את טיעוניו בעבירות הגשת הדוחות, אך יש להתייחס בכובד ראש אף להרשעת הנאשמים בעבירות של הכללת חשבוניות כוזבות, זרות ומנופחות, בסך של כ- 4,600,000 ₪, בספרים, באופן המהווה עבירות הן על פקודת מס הכנסה והן על חוק מע"מ. מדובר במעין עבירת הכנה או נסיון, אשר לא הושלמה לידי הגשת דוחות, אולם פעולות הנאשם בהכללת חשבוניות אלה בספרי הנאשמת מהוות את המסד לפגיעה עתידית פוטנציאלית, ולפגיעה ממשית בערכים המוגנים. באופן דומה, המחוקק קבע את אותו עונש מירבי בגין עבירת הגשת הדוחות הכוזבים ובגין עבירת קיום פנקסי החשבון הכוזבים, המערערים את בסיס המערכת החשבונאית. עוד יש להדגיש, כי הנאשם הורשע, בין היתר, בכך שפעל במטרה להביא להתחמקות של אחר מתשלום מס, זאת לגבי אותם מוסרי חשבוניות לידיו, וכנדבר נוסף לפגיעה בקופה הציבורית הנובעת ממעשי הנאשם.

באשר ליתרת הסכום, לגביו הוגשו דוחות על ידי הנאשמים, מעבר לסכום ה"ניפוח", ועד לסך של כ-3,550,000 ₪, לגביו הסכימו הצדדים שמדובר בחשבוניות זרות, דחה בית המשפט העליון את ההבחנה שביקש ב"כ הנאשם לבצע:

"טענתו של המבקש שמסמך הכשרה של חשבוניות זרות. זאת כיוון שהמבקש טוען, כי מסמך זה הוא חשבונית חשודה, הכוללת הוצאות אמת, החשבונית כשורה. טענה זו לא ניתנת לקבל. שיטת החשבוניות ממטרת הניכוי מס מתמורת מס ששולם, וניתוק החשבונית מהמס קהאליה היא אישיכת פוגע בשיטה הזו מיסודה. לפיכך, גם טענה זו דינה להידחות."

(רע"פ 5718/05 דני אוליבר נ' מדינת ישראל, (8.08.2005).

בנסיבות המקרה הנדון, ומעבר לאמור לעיל, כפי שעלה בהכרעת הדין (סעיפים 6-8), לא ניתן לבצע אף הבחנה פורמלית בין חשבוניות זרות למנופחות, שכן חשבוניות אלה הינן חשבוניות זרות אשר נופחו, לבקשת הנאשם.

בנסיבות כוללות אלה, אליהן יש להוסיף עוד כי לא ניתן להעריך במדויק את מידת הפגיעה במערכת המיסוי מצד מקבלי התמורה מהנאשם, אשר סיפקו לו את החשבוניות - לא ניתן לקבוע באופן חד משמעי מהי מידת הנזק המדויק שנגרמה לקופת המדינה, אלא את היקף הסכומים ששימשו בביצוע העבירות על ידי הנאשם. בדיון בעניין עבירת מס של השמטת הכנסה, דחה בית המשפט את טיעון ההגנה כי יש לבצע בחינה חשבוניתית המשקפת את המס הסופי שהיה על הנאשם לשלם, וקבע כי המבחן הוא מבחן ההכנסה (ע"פ 5783/12 נסים גלם נ' מדינת ישראל, (11.09.2014), פסקה 98).

לבסוף, יש לשוב ולהדגיש, כי הפגיעה בביצוע עבירות המס איננה אך פגיעה כלכלית גרידא בסכום הנזק לקופה הציבורית. מדובר בערעור יסודות מנגנון גביית המיסים, תוך פגיעה בערכים חברתיים של שוויון בין משלמי המס ביושר לבין אלה המתחמקים ממנו ומביאים בכך להכבדת הנטל. ככל שמדובר בעבירות שבוצעו בסכומים גבוהים, בהיקפים משמעותיים ולאורך זמן, כך מידת הפגיעה בערכים אלה גבוהה יותר.

לפיכך, יש להתייחס למלוא הסכומים בהם בוצעו עבירות על ידי הנאשם, בהיקף העולה על שמונה מיליון ₪, המעידים על היקף העבירות שביצע, זאת תוך מתן משקל משתנה לרכיבי העבירות המרכיבים סכום כולל זה. משקל נוסף יש לתת לעובדה, שהעבירות בוצעו על פני מספר שנים, תוך תכנון של הנאשם וביצוע על ידו, באופן שאיפשר לו לחדול מכך ככל שהיה מחליט, אך הנאשם פסק אך ורק כשדבר העבירות התגלה. תפקידו המרכזי של הנאשם בביצוע העבירות, מהווה משקל נוסף לחומרה. התמונה הראייתית הכוללת שעלתה במקרה זה, היא של עבריינות מס עמוקה ומשמעותית.

6. בהתחשב בכך שמדובר בעבירות דומות, בעלות אופי מתמשך, אשר בוצעו במסגרת תכנית עבריינית אחת, יש לקבוע מתחם ענישה אחד, אשר ישקול את כל המעשים בהם הורשעו הנאשמים (ראו דנ"פ 6999/16 **ערן מזרחי נ' מדינת ישראל**, (22.5.16)).

עיון בפסיקה שהציגו הצדדים, מעלה כי כל מקרה עסק בנסיבות שונות של ביצוע המעשים, וכן התחשב בנסיבותיו האישיות של מבצעם. המגמה הכללית העולה מאותם פסקי דין, היא הטלת ענישה מאסרים בפועל לצד קנסות כספיים, תוך התייחסות לנסיבות (ראו עוד רע"פ 7851/13 **חדר עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.15); רע"פ 1688/14 **כץ נ' מדינת ישראל**, (9.3.2014); רע"פ 6371/14 **אבו מנסי באסם נ' מדינת ישראל** (28.10.14); רע"פ 4323/14 **מולדובן נ' מדינת ישראל** (26.6.14)).

יודגש כי מדיניות הענישה, הינה אך אחד השיקולים לשם קביעת מתחם הענישה. יש להקנות לנסיבות ביצוע העבירה, ולמידת הפגיעה בערכים המוגנים, משקל משמעותי בעת קביעת מתחם הענישה (ראו את משקלן המשמעותי של נסיבות ביצוע העבירה, בעת קביעת מתחם הענישה ההולם, בע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל**, (05.06.2013), פסקאות 8-9; ע"פ 1127/13 **עמאואל גברזגי נ' מדינת ישראל**, (15.01.2014), פסקה 25).

לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל. לנוכח המניע הכלכלי בביצוע עבירות מיסים, יש מקום אף להטיל קנס. בעת קביעת מתחם הקנס, יש להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם, לגביו לא הוצגו לפני ראיות, וכן בסכומי העבירות ובפסיקה הנוהגת. לאחר ששקלתי את האמור, אני קובע כי גובה הקנס במקרה זה נע בין 50,000 ₪ לבין 200,000 ₪, לגבי כל אחד מהנאשמים.

העונש המתאים

7. מדובר בנאשם בעל עבר פלילי ישן, אשר ריצה אף מאסר בפועל, אולם העבירות אינן קשורות לאלה בהן הורשע כעת. הנאשם הודה בעובדות מסויימות, אך בחר לנהל את המשפט ולשמוע ראיות, באופן בו לבסוף אף זוכה מחלק מהעבירות שיוחסו לו. ניהול התיק הביא לחלוק הזמן מעת ביצוע העבירות. הנאשם הביע חרטה על מעשיו, אשר באה לידי ביטוי אף בעובדה שהסיר את מחדליו. הסרת המחדלים, מהווה שיקול בעל משמעות לשם הקלה בעונשו של הנאשם, אולם יש לזכור כי **"עם כל חשיבותו של פירעון החוב,**

בסופו של דבר אין מדובר במעשה חדש שהנאשם, אלא בפירעון מהשניתן היה לגבות ממנו גם בדרכים

אחרות" (ע"פ 2407/05 רומן מן נ' מדינת ישראל, (11.08.2005), פסקה 5).

בנוסף, אתחשב בהשפעת תקופת המאסר על משפחתו הקרובה של הנאשם ועל מקום עבודתו, כפי שטען בטיעונים לעונש.

נתונים אלה מציבים את עניינו של הנאשם ברף הנמוך של מתחם הענישה.

לפיכך, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 24 חודשי מאסר בפועל.
- ב. 7 חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים משחרורו, עבירה מסוג פשע לפי פקודת מס הכנסה או חוק מס ערך מוסף.
- ג. 4 חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים משחרורו, עבירה מסוג עוון לפי פקודת מס הכנסה או חוק מס ערך מוסף.
- ד. קנס בסך 50,000 ₪ או עשרה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בעשרים וחמישה תשלומים שווים, החל מיום 1.10.16, ומידי חודש בחודשו.
- ה. על הנאשמת 2 אני גוזר קנס בסך 50,000 ₪, אשר ישולם בעשרה תשלומים שווים החל מיום 1.10.16 ומידי חודש בחודשו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ז סיוון תשע"ו, 22 יוני 2016, במעמד הצדדים, ב"כ המאשימה עו"ד מוריה בינה, הנאשם וב"כ עו"ד דוד קמחין.